

Úpravna vody Plav se rozšíří o III. stupeň čistění. Investici, která posílí kvalitu, podpoří 188 milionů korun Evropská unie

Úpravna vody Plav, největší továrna na výrobu pitné vody v Jihočeském kraji, získá už v příštím roce III. stupeň čistění. To umožní garantovat kvalitu pitné vody i při zhoršení surové říční vody v povodí Malše a v římovské přehradě, která úpravnu zásobuje. Zároveň se stabilizuje i kvalita pitné vody v dálkovém potrubí, v němž se při transportu zdržuje stále déle.

České Budějovice

„Jde o významné opatření, které nám pomůže při klimatických výkyvech, kdy se výrazně zhoršuje kvalita povrchové nebo spodní vody. Nechceme, aby nás jednou zasáhla extrémní sucha nebo extrémní srážky. Správci povodí se připravují spíš na sucha, ale nikdo nevyloučí ani extrémní srážky,“ vysvětluje

Antonín Princ, ředitel Jihočeského vodárenského svazu důvodu této nákladné investice. Ta vyjde na víc než 268 milionů korun (s DPH na 322,5 milionů Kč). Z toho 188 milionů přispěje Evropská unie a 11 milionů Státní fond životního prostředí ČR. Zbylých více než 68 milionů uhradí svaz, který úpravnu a navazující vodárenskou soustavu vlastní a provozuje. Pro jihočeské

vodní hospodářství jde o zásadní investici.

Svaz je na investici připraven. Má k dispozici všechna povolení a dokončené výběrové řízení na zhotovitele a vybraného supervizora projektu. Dokončena je také administrace žádosti o evropskou dotaci, kterou SFŽP už akceptoval a nyní se čeká jen na její přidělení. Rozhodnutí by mělo padnout do července. Od srpna by pak začala vlastní stavba. Ta musí skončit do konce roku 2015, kdy celý projekt skončí.

Úpravna vody Plav zatím disponuje dvoustupňovou technologií, kde I. stupeň tvoří číření síranem železitým ve 14 usazovacích nádržích a II. stupeň pak filtrace na 14 pískových filtrech.

(Pokračování na straně 3)

Úpravna vody Plav

Vodárenská soustava se na jaře protáhla až na sever Písecka

Vodárenská soustava jižní Čechy se prodloužila o dalších osm kilometrů až do severní části Písecka, tedy na hranice Jihočeského kraje. Kvalitní pitná voda tak díky ní teče k obyvatelům Lomu a Mirotic. V budoucnu se počítá i s napojením obce Škvořetice.

Stavba začala v závěru loňského roku a dokončena byla letos na jaře. Nyní probíhá kolaudační řízení. Její klíčovou součástí je vodovodní řad dlouhý osm kilometrů od vodojemu Sedlice do Mirotic.

O tom, že se tato dlouho připravovaná akce realizovala, rozhodlo získání dotace z Ministerstva zemědělství ČR. „Podle našich vnitřních předpisů musí dotace těchto lini-

ových staveb pokrýt polovinu nákladů. A sehnat dnes vodohospodářské dotace je velmi obtížné, protože potřebné tituly prakticky neexistují. Jsme tedy opravdu pyšní, že se nám to podařilo. Na druhou stranu nás mrzí, že už jsme nikde nesehnali dotace na napojení Oseka a Radomyšle. Proto nyní hledáme finanční podporu pro tyto strakonické obce u Jihočeského kraje,“ uvedl Antonín Princ, ředitel JVS. Právě svaz byl investorem stavby. Ta vyšla na zhruba 24 milionů korun. Polovinu

sumy, tedy 11,8 milionů, uhradí ministerstvo zemědělství. Mirovice, v nichž žije na 1200

obyvatel, jsou jednou z obcí regionu, které měly s vlastními vodními zdroji dlouhodobě pro-

blémy. Při každé povodni byly několik dní bez vody, naposledy loni v červnu plných 24 dní.

Starostka tím vodárenskému svazu ale nekončí. Má-li se zahájit II. etapa stavby, která by na vodárenskou soustavu napojila také Čimelice a ve výhledu Mirovice, je třeba na dotacích sehnat zhruba 40 milionů korun, neboť celkové náklady na nový řad dlouhý 12,5 km a vodojem v Čimelicích předpokládají investici za 80 milionů korun.

(Rozhovor se starostkou Mirotic - str. 2 / O dotacích s ředitelem JVS - str. 3)

Stavba před kolaudací v dubnu

Svazovým fondem podpory investic prošlo už přes 150 milionů korun

Nový vodovod z Týna nad Vltavou do Nuzic nebo obnova vodovodního řadu ve Velkém Boru nedaleko Strunkovic, to jsou zatím poslední akce, podpořené letos Jihočeským vodárenským svazem bezúročnou půjčkou z jeho Fondu podpory investic.

Od roku 1998, kdy fond vznikl, představenstvo JVS rozhodlo do konce roku 2013 o čerpání 172 milionů korun. „Z nich si nakonec konkrétní obce půjčily 153,5 milionů korun. V současné době se zdroje fondu generu-

jí už výhradně ze splátek předchozích půjček obcím,“ říká Antonín Princ, ředitel a předseda představenstva JVS. Pro napjaté obecní rozpočty to představuje vítanou možnost jak doplnit či posílit více zdrojové financování vodohospodářských akcí. Pouze na ně se totiž tato velmi snadno dostupná finanční podpora vztahuje.

„Letos se k použití do fondu vrátilo ze splátek téměř 10,5 milionů korun a už nyní je vyčerpáno přes 75 procent objemu,“ uvádí Miroslav Král, eko-

nomický náměstek JVS. Není proto vyloučeno ani jeho jednorázové posílení. V minulosti už valná hromada JVS dvakrát na návrh představenstva rozhodla o mimořádném posílení o 10 milionů Kč. Vodní hospodářství je jednou z priorit místních samospráv a přitom získat státní či evropskou dotaci, které zpravidla pokrývají hlavní finanční náklady, nebývá snadné.

Loni například „levnými“ penězi z fondu financovala Rosice (JH) začátek druhé etapy odkanalizování a další kořeno-

vou čistítku. „Pro nás je každá úspora velmi vítaná,“ ví František Volf, starosta malé obce s 200 obyvateli. Podobnou podporu zvolil Velešín (ČK) při budování splaškové kanalizace a čistítky odpadních vod v Holkové nebo Rataje (TA) při náhradě části starého vodovodu. Podle valnou hromadou schválených pravidel o půjčku může žádat členská obec, která není v prodloužení se splácením předchozích půjček nebo závazků a má ve své správě vodohospodářský majetek. „Fond slouží

primárně jako součást vícezdrojového financování vodohospodářské infrastruktury měst a obcí,“ poznamenává Antonín Princ.

„Obce na fondu podpory oceňují jeho dlouhodobost a jednoduchost. Pravidla a administrace se prakticky nemění. Současný statut, formulář a požadované přílohy platí už od roku 2007,“ říká Miroslav Král. Podle něho je přitom jednoduchost možná i díky tomu, že obce závazky splácejí bez závad a tím zpětně plní fond pro další půjčky.

JVS v číslech

Jihočeský vodárenský svaz je zájmovým sdružením obcí a měst. Jeho posláním je správa a provoz zařízení, sloužících k výrobě a zásobování pitnou vodou a také k odvádění a čišťení odpadních vod.

- 1993 - rok založení
- 255 - členských obcí a měst
- 533 - kilometrů vodárenské soustavy
- 151 - zásobovaných obcí a měst
- 370 000 - zásobovaných obyvatel
- 15,9 - mil. m³ vody dodaných v roce 2013
- 64 - zaměstnanců

Stabilní a efektivní provoz soustavy se bez investic do obnovy neobejde

Co není vidět, srdce nebolí, říká se. Ale v případě 533 kilometrů v zemi položených řadů, z toho 313 km v oceli, které tvoří Vodárenskou soustavu jižní Čechy, to platit nemůže. Její stabilní a efektivní provoz je totiž podmíněn pravidelnou obnovou a údržbou.

České Budějovice

Letošní plán investic do této klíčové vodohospodářské infrastruktury na jihu Čech, tedy řadů, úpraven vod, vodojemů a čerpacích stanic, počítá s 230 miliony korun. Z nich je ale téměř polovina, 113 milionů, podmíněna tím, že se na tyto akce v rámci vícezdrojového financování seženou státní nebo evropské dotace. A těch není v poslední době ve vodním hospodářství mnoho. Ukázal to

i rok 2013. Jeho plán předpokládá investovat 156,6 milionů, ale ve skutečnosti bylo prostavěno zhruba 80 milionů korun, neboť na „podmíněné“ akce se nesehnalo dotační plnění. V roce 2012 se pak z podobného důvodu, a také kvůli úsporám, místo 118,5 milionů proinvestovalo zhruba 55 milionů Kč.

Stavební priority a přípravy projektů

U vodárenských řadů patří mezi letošní priority napří-

klad stavební opravy 2 900 metrů DN 600 mm Otava - Vítkov. Řad v exponovaném úseku s velkým tlakem vody z poruchového laminátového potrubí Sarplast bude vyměněn za ocelový s řádnou vnitřní i vnější izolací. Ve druhé polovině roku dojde i na rekonstrukci 4 100 metrů řadu DN 100 Olešník - Chlumeč, kde se ocelové potrubí vymění za plastové, neboť se zde zhruba 15 let objevují problémy s železitou vodou. Dokončení se předpokládá v listopadu 2014.

Tato opatření, souvisejí i s programem kvality Jihočeského vodárenského svazu, protože stav vodárenských řadů kvalitu transportova-

né pitné vody samozřejmě ovlivňuje.

Pro letošek je také opět charakteristické, že se podobně jako loni prostředky rozdělí na víc zpravidla menších staveb a na přípravu staveb pro další roky. Tedy na pořízení projektové a technické dokumentace.

Takovým příkladem je budoucí přeložka v délce 1,3 kilometrů na klíčovém přivaděči DN 1400 z vodárenské nádrže Římov na úpravnu Plav v obci Doudleby, kde zasahuje do zástavby. Proto se v souladu s územním plánem obce této lokalitě vyhne. Pro vodárenský svaz jde o strategický majetek a zájem. Akce je rozdělena do tří

etap, a letos je na řadě ta první - projekční.

Aktualizovaný plán obnovy

Těmto rozhodnutím předcházela letos na jaře aktualizace Plánu obnovy infrastrukturálního majetku Jihočeského vodárenského svazu z roku 2008. Projednalo ji vedení a představenstvo svazu. Zahřnuty jsou do ní i zkušenosti, které svaz získal od roku 2011, kdy převzal provozování své vodárenské soustavy. Dnes má o ní víc detailnějších informací, stejně jako o stavu majetku a jeho členění. Tomu se tedy přizpůsobila i metodika, která je zcela nová a mění také celkový pohled na obnovu.

Aktualizace reaguje rovněž na změny posledních let, kdy se omezil přístup k dotacím. Zatímco původní plán předpokládal výrazný podíl dotací při rekonstrukcích řadů, tento už ne. Ukazuje se totiž, že dotace se budou nově týkat jen zvláštních případů - tedy řadů, označovaných za nevyhovující.

Na roky 2014 - 2018 je plán obnovy zpracován po jednotlivých akcích. Jako celek pak na období 2019 - 2023.

Rozhodující akcí let 2014 až 2019 je vybudování III. technologického stupně na Úpravně vody Plav. (O této akci, která je zařazena mezi podmíněné, tedy bez dotace by se nerealizovala, více na titulní straně.)

Produkce vody klesá už patnáct let. Cílem je jí stabilizovat

Statistika to není příznivá a nutí k přemýšlení, kde je technologická hranice, za níž by se nemělo klesnout, aby se udržela ekonomika výroby a efektivní distribuce pitné vody v Jihočeském kraji. V této souvislosti se zmiňuje zhruba 16 milionů m³. Tedy množ-

ství, kolem něhož se produkce nyní pohybuje.

Dlouhodobý pokles spotřeby je patrný od roku 1999, kdy přesahovala 25 milionů m³. Od té doby se ale prakticky trvale snižuje. Loni na 15,8 milionů m³. Meziročně to bylo o zhruba 600 tisíc m³ méně. Opět se zde projevovalo využívá-

ní jiných zdrojů vody, šetření odběratelů a zmenšování ztrát v rozvodných sítích.

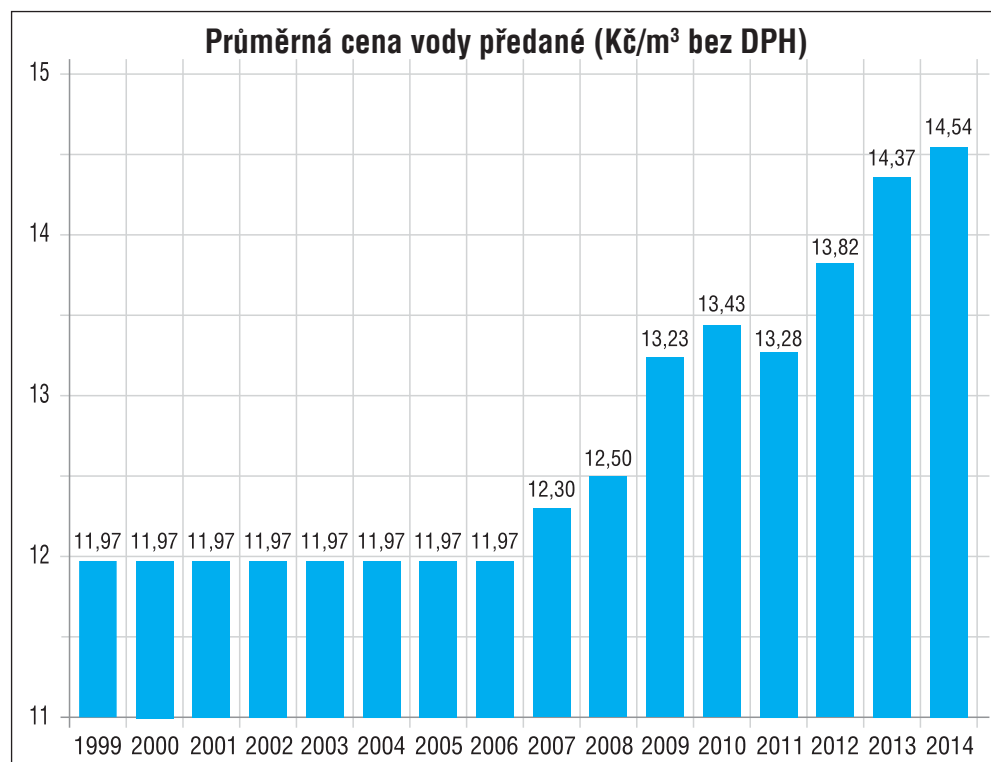
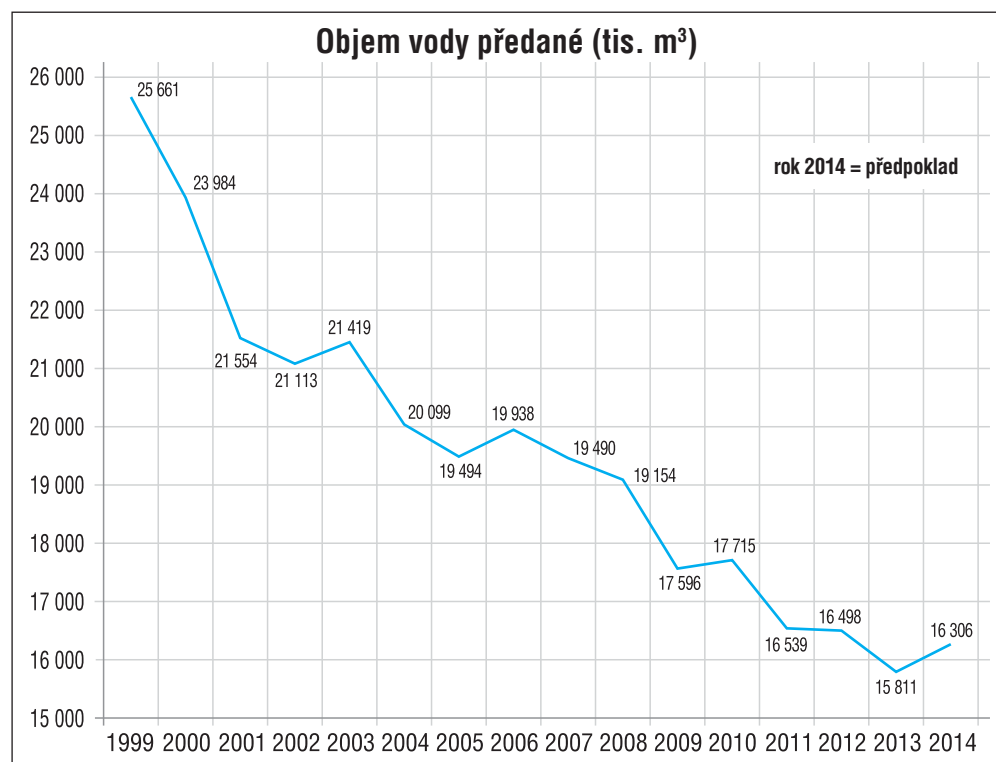
Pro dlouhodobou cenovou stabilitu, která je největší devizou vodárenského systému na jihu Čech, je proto stabilizace produkce klíčová. Mělo by k ní přispět i napojení nového významného odběratele

v Sezimově Ústí, společnosti C Energy na vodárenskou soustavu, k němuž došlo loni v srpnu. V části průmyslové zóny firma totiž ke svým zákazníkům měsíčně distribuuje na 80 tisíc m³ vody. Za celý kalendářní rok to tedy bude téměř milion kubíků. Vodárenský svaz proto předpokládá,

že i s ohledem na další okolnosti, by mělo soustavou letos protéct asi 16,3 milionů m³ vody.

Největším odběratelem vody ze soustavy jsou České Budějovice, jejichž podíl loni činil 33,8 procenta. Podíl dalších měst už byl výrazně menší. Například Tábora 11,8, Čes-

kého Krumlova 4,7, Milevska 2,62, Planě n.L. 2,59, Strakonice 2,36, Písku 2,26, Jindřichova Hradce 2,16, Vodňan 2,07, Soběslavi 2,04, Sezimova Ústí 2,01 a třeba Prachatic 1,83 procenta. Celkem svaz zásobuje pitnou vodou 151 měst a obcí se zhruba 370 tisíci obyvateli.

Milan Brunclík, starosta Mirotic o napojení na Vodárenskou soustavu jižní Čechy říká:

Alespoň budeme mít při záplavách o jednu starost méně

Až se zase někdy z koryta vylije řeka Lomnice, v Miroticích, kudy protéká, budou mít poprvé jistotu, že jejich obyvatelům dál poteče z kohoutků nezávadná pitná voda. O její bezpečnou dodávku se postará Vodárenská soustava jižní Čechy, na níž se nyní město napojilo. Jeho starosta Milan Brunclík proto mluví o změně, na níž se tady čekalo spoustu let.

Vyřešit problémy s množstvím a kvalitou pitné vody bylo přáním řady vašich předchůdců. Až vám se to podařilo. Co o tom rozhodlo?

Bezespory dotace, kterou se

Jihočeskému vodárenskému svazu podařilo získat z programu ministerstva zemědělství. A to se léta, i když byla stavba projekčně připravená, nedařilo. Bez podpory rezortu, tedy státu, bychom se této stavby asi nedočkali, protože vzato čistě ekonomicky, investice se sama z prodeje vody místním občanům a firmám nikdy nezaplátí.

V čem bylo slabé místo vašich vrtů?

Sice se u nás v kohoutkové vodě objevoval dusík a v poslední době i mangan, ale z hlediska normy to byly stále vyhovující parametry pro pitnou vodu.

Hlavní problém vždy nastal, když se vylila řeka Lomnice a zaplavila naše prameny. V ten moment jsme se stali závislí

na cisternách. A kdo to někdy zažil ví, jak to je nepřijemné. Tady nebylo o čem přemýšlet, zvláště, když my v tom nežili den, dva, ale i týdny.

Jakou roli sehrálo město?

Prakticky všechno šlo za Jihočeským vodárenským svazem. Na nás jen bylo, zda dáme k připojení na soustavu souhlas a smluvně se zavážeme k odběru „řimovské“ vody. Sice bude o čtyři koruny na kubík dražší než naše, místní, ale všechno má svoje, jak se říká. Ty čtyři koruny navíc za tisíce litrů se lidem vrátí ve velmi dobré kvalitě vody kohoutkové. A stačí,

když třeba koupí méně vody balené, a mají to hned zpátky.

Pochyboval jste? Třeba v případě, že podmínkou JVS bylo získání dotace a to se poněkud vlekle...

Poměrně jsem byl dost skeptický, protože o přípravě a zahájení stavby se mluvilo prakticky po celé volební období, tedy nějaké čtyři roky. A jiná alternativa nebyla. Na druhou stranu, když se vše dalo do pohybu, pak co Jihočeský vodárenský svaz slíbil, to splnil a udělal.

Co z vašeho pohledu pokládáte za nejdůležitější?

Že se investorovi podařilo s našimi občany vlastně bez problémů uzavřít smlouvy na věčná břemena. To při případné další etapě už může být mimo náš katastrofický problém, jak kolem sebe slyším.

Co Miroticím vyřešení letitých problémů s pitnou vodou přinese?

Určitě její vyšší kvalitu. A také spokojenost našich občanů. Při vyšším stavu vody v řece, a nemusí jít hned o záplavy, nikdy moc klidu není. Ale v tomto případě budeme mít bezesporu o jednu starost méně.

Antonín Princ, ředitel a předseda představenstva JVS, hovoří o financování nových liniových staveb a říká: **Hlavním problémem je, že tento typ dotací prakticky zmizel**

Jihočeský vodárenský svaz má za sebou úspěšný rok 2013, v němž se jeho vodárenská soustava vypořádala i s červnovými povodněmi a podařilo se získat dotace na napojení severního Písecka nebo připravit náročný, sta miliónový, projekt rozšíření Úpravný vody Plav o III. stupeň čistění vody. „Ale ani ten se bez dotací neobejde,“ upozorňuje Antonín Princ, ředitel a předseda představenstva JVS. Některé jiné liniové stavby se ale zatím nerealizovaly. Chybí na ně dotace. U nich také rozhovor začal.

Každá nová liniová stavba je podmíněna získáním alespoň padesátiprocentní dotace. Nebrzdí to rozvoj vodárenské soustavy?

Rozhodně ne. K čemu by byl překotný rozvoj, když by nás jako jejího vlastníka a provozovatele, a také investora těchto liniových staveb, mohl finančně zruinovat? To by nedávalo smysl. Proto rozhodnutí našeho představenstva a dozorčí rady je zcela na místě. Je to postoj řádného hospodáře, protože liniové stavby jsou velmi drahé a nikdy na ně prodej vody konečným uživatelům nevyděláme. Zvláště, když strategii Jihočeského vodárenského svazu je dlouhodobá cenová stabilita právě ve prospěch členských měst a obcí, které jsou na soustavu napojeny.

Dobře, ale pak jsou tu obce, které čekají na napojení, proto-že nejsou dotace. A připravené stavby stojí.

Je to tak. Konkrétním příkladem mohou být třeba Radomyšl a Osek ze Strakonicka. Tuto stavbu máme připravenou, máme připravené i vlastní finanční zdroje, ale chybí stále další část vícezdrojového financování. Ať už evropského, národního nebo krajského. Bez toho představenstvo stavbu neposvětlí.

Nemrzí vás pak, že jste na podzim 2012 odmítli a vrátili dotaci Státnímu fondu životního prostředí, která tehdy řešila nejen obě zmíněné obce, ale také zásobování severního Písecka?

Ano, mohli jsme tehdy získat 116

Antonín Princ

miliónů z celkových 180 miliónů korun, potřebných na všechny tři etapy, včetně napojení Oseka a Radomyšle. Ale stanovené podmínky pro nás byly naprosto nepřijatelné. Znamenaly by totiž do roku 2030 postupně zdražit pitnou vodu, kterou obcím a jejich provozovatelům prodáváme, téměř na trojnásobek, tedy na 36.26 Kč. Takže nemrzí. Proto jsme ji na představenstvu odmítli. Byl by to ce-

nový diktát. Šlo tedy o správné rozhodnutí, podložené finanční analýzou. Ta ukázala, že v momentě přijetí evropské dotace by svaz přestal mít vliv na cenu vody a musel by se podřídit vypočítaným indexům a zavázat k extrémnímu zdražování.

Co s tím dál?

Hlavním problémem je, že dotace na tento druh vodohospodářských investic prostě zmi-

zely a rezorty je nevypisují. To, že se nám ji podařilo získat na I. etapu severního Písecka byl proto skoro zázrak, neboť jsme uspěli na základě poslední vhodné výzvy. Ale důležité je říct, že kdyby byly podmínky dotace pro nás neakceptovatelné, tak jsme ji nepřijali. To ale nenastalo. Když totiž nějaký žadatel přijme podobné podmínky, které jsme řešili v roce 2012, pak to není pomoc. Nedívám se, že někteří příjemci takových dotací mají starosti, plynoucí z nedodržení tvrdých podmínek.

Jak vám v tom mohou pomoci samotné obce?

Postoj a aktivita zástupců zainteresovaných obcí je důležitá. Opět jsme si to uvědomili při jednání se starostou Mirotic a obcí zahrnutých do I. etapy. Ty nám hodně pomohly při jednání po pražských úřadech. Samospráva by měla někdy více komunikovat s poslanci a senátory, zvolenými v daném obvodu třeba už kvůli zvýšení tlaku na znovuoobnovení osvědčeného národního dotačního programu ministerstva zemědělství.

Tohle asi nebyl případ dotace na rozšíření úpravný Plav o třetí technologický stupeň čistění.

Samozřejmě, že ne. I když díky dotaci získáme hodně peněz, podmínky jejich poskytnutí jsou pro nás výhodné. Pro tento typ investice je stanovena odlišná metodika pro finanční analýzu, a proto nevyžaduje takový nárůst ceny vody jako v projektu Zásobení obcí severního Písecka. Náklady investice se mimo jiné promítají do celé oblasti všech zásoběných obyvatel ze soustavy, na rozdíl od nové trasy přivaděčů, kde se náklady podělí pouze nově zásobenými obyvateli.

Jak jste na tuto stavbu, která bude probíhat za provozu, připraveni?

Máte pravdu, stavební práce provoz úpravný zcela nepřerušují, ale budou nutné krátkodobé odstávky. Ty budou vyžadovat přesnou koordinaci prací dodavatele. Při provádění rekonstrukce usazovacích nádrží pak bude nutno zhruba měsíc, kvůli vyřazení usazovacích nádrží, upravit voda pouze jednostupňově, pomocí pískové filtrace.

Světový den vody jak má být. Dorazily stovky lidí

Plav

Lepší reklamu „kohoutkové“ vodě a práci vodárenského svazu šlo sotva udělat. Příležitost podívat se na výrobu pitné vody v Úpravě vody Plav vy-

užily v sobotu 22. března přes dvě stovky lidí. Stalo se tak v rámci Světového dne vody. Organizátorům kolem provozního náměstka Františka Rytíře se vyplatilo, že nic neponechali náhodě. Jinak by při třech prohlídkách a takovém počtu ná-

vštěvníků sotva všechno probíhalo plynule a bez zádrhelů. „Úpravna vody je základním pilířem celé vodárenské soustavy, která je, stejně jako sama úpravna, majetkem JVS. A přestože byla uvedena do provozu v roce 1982, stále je moderním tech-

nologickým celkem udržovaným v dobrém technickém stavu s moderním řídicím systémem, kde se z dispečerského pracoviště ovládají všechny objekty soustavy. Není proto divu, že naši zaměstnanci jsou na úpravnu pyšní a rádi se pochlubí veřejnosti svou prací,“ říká František Rytíř.

Lidé využili nejen mimořádnou kyvadlovou autobusovou dopravu z Českých Budějovic až k úpravě, ale ve slunném dni jich mnoho přijelo auty nebo na kolech.

Připravena byla prohlídková trasa, na níž za více než hodinu viděli nejzajímavější místa úpravný. Ve vestibulu provozní budovy se promítaly fotografie objektů JVS, k dispozici zde byly také informační materiály o vodárenském svazu a vodárenské soustavě, včetně pro tuto příležitost vydaného letáku s popisem prohlídkové trasy.

Návštěvníci všech věkových kategorií se při výkladu zaměstnanců JVS seznámili s technologií úpravy a dopravou vody ve vodárenské soustavě.

„Odpovídali jsme na stovky dotazů o provozu a kvalitě dodávané vody a bylo vidět, že tohle téma lidí opravdu zajímá. Mile nás potěšilo jejich spořádané chování a myslím, že byli s prohlídkou velmi spokojeni. Co víc si pak přát,“ uvedl František Rytíř. Spolu s ním se na zajištění sobotní akce podíleli jeho spolupracovnice a spolupracovníci Oulíková, Chalupová, Haider, Chyňava, Kobylka a Voborský.

Technolog Zdeněk Haider představuje Vodárenskou soustavu jižní Čechy

Propagační materiály o JVS

Jedna ze zastávek prohlídkové trasy byla u vápenných sytičů

Plavská „kohoutková“ chutnala

Náměstek ředitele František Rytíř a strojník Václav Boháč ukazují velín

Úpravna vody Plav se rozšíří o III. stupeň čistění

(Dokončení ze strany 1)

K úpravě vody se ještě používá vápno (alkalizace), oxid uhličitý (ztvrzování) a síran amonný, chlor (hygienické zabezpečení). Připravovaný III. stupeň na předchozí dva navazuje systémem filtrů s aktivním uhlím (GAU), které umožní úpravu vody při zhoršení surové vody, zvláště při promíchání jejich vrstev v římovské nádrži.

„První návrh na doplnění technologie vznikl už před třinácti lety. Impulzem byla tehdy dlouhodobá prognóza Mikrobiologického ústavu ČSAV, předpokládající stále mírné zhoršování surové vody v přehradě Římov. Po povodních 2002 se tento požadavek objevil na stole znovu, a teď byl, i díky úspěšné žádosti podané v rámci Operačního programu Životní prostředí dotážen ke konci. Sice nám další stupeň z provozního hlediska zvýší náklady, ale pro budoucnost jde o strategické rozhodnutí, které posílí bezpečnost dodávek zákazníkům, tedy obcím,“ říká Antonín Princ.

Projekt je rozdělen na dvě části. První zahrnuje rekonstrukci současné technologie, a druhá vybudování nové technologie,

vše zhruba za 90 miliónů Kč. Stavební práce činí přes 177 miliónů Kč a jejich součástí je i rekonstrukce 13 usazovacích nádrží z 15 (dvě už jsou opraveny díky penězům z programu ISPA) a instalace stálého odsávání kalů. Současně se musí přestavět a rekonstruovat 10 pískových filtrů. Nové filtry GAU se umístí ve stávající budově filtrů do prostoru, který měl původně sloužit jako nádrž pro rozpouštění ozónu. Práci čerpadla se vymění za výkonnější. I po rekonstrukci bude úpravna produkovat 650 až 900 litrů pitné vody za sekundu. Současná produkce je asi 550 l/s.

JVS v dlouhodobém výhledu plánuje i obnovu přivaděče surové vody z nádrže Římov do úpravný Plav. Jeho součástí je kilometrová tlaková štolá o průměru dva metry. Stavba vodárenské nádrže Římov a vodárenského zařízení s centrální úpravnou Plav začala v roce 1973. Zatímco stavba nádrže skončila jejím napouštěním 13. července 1978, zkušební provoz úpravný začal až 3. listopadu 1981. Běžný pak od února 1982, kdy začala dodávat vodu do sítě místo odstavené Úpravný vody Vidov.

Čísla (v milionech Kč bez DPH):

celkové náklady	267,8
podpora celkem	199,8
podpora EU	188,5
podpora SFŽP	11,3
podíl JVS	68,0

Strunkovice opraví vodovod v Novém Boru po částech. Chybí peníze

Nedostatek peněz přiměl městy Strunkovice nad Blanicí k tomu, aby už několik let zamýšlenou a připravovanou obnovu vodovodu v místní části Velký Bor, rozdělil na několik etap. A v té první, letos zahajované, využije i bezúročnou půjčku milion korun z Fondu podpory investic JVS.

Strunkovice nad Blanicí

„Projektovou dokumentaci na obnovu vodovodu, který v osadě řeší rekonstrukci poškozených a zastaralých rozvodů a dalších zařízení, máme už z let 2008 - 2009. Ale stále se nám nepodařilo zajistit tolik financí, abychom mohli celou akci zvládnout najednou,“ vysvětluje starosta Karel Matějka. Potřeba tehdy bylo asi pět milionů korun.

Proto došlo loni k rozdělení projektové dokumentace na etapy, které zachovávají funkčnost vodovodu a zároveň umožňují postupovat po částech. Současná I. etapa tak zahrnuje výměnu

379 metrů hlavního rozvodného řadu pod komunikací III. třídy a nové napojení několika domů, z nichž 11 obyvatel bude připojeno zcela nově.

„K zahájení nás tlačil i fakt, že Jihočeský kraj plánuje ještě letos zrekonstruovat silnici, vedoucí osadou. A právě pod ní vodovod vede. Kopat do nově vyasfaltované komunikace by bylo proti zdravému rozumu a ani by nám to Správa a údržba silnic nepovolila,“ poznamenává starosta.

V rámci I. etapy se opraví také kanálové šachty a části kanalizace pod vozovkou. Vedle finančních prostředků z Fondu podpory investic JVS městy využije i dotaci z grantového

Pohled na městy Strunkovice

programu Jihočeského kraje ve výši 800 tisíc korun. Zbytek pak zaplatí z vlastních zdrojů.

„Druhá etapa či etapy budou následovat podle finančních možností městyse, nebo podle toho, zda se nám podaří získat nějaké dotace,“ dodává starosta. Zbytek projektu zahrnuje zby-

lé rozvody ve Velkém Boru na místních komunikacích. I zde by se mělo tam, kde to dosud není, řešit zavedení vody. V těchto případech lidé využívají studny. Trasy by měly vést po obecních pozemcích. Tím by se zrušila stará vedení přes soukromé zahrady a další pozemky. Dosta-

tek kvalitní vody by pak byl nejen pro občany, ale díky novým hydrantům by se zvýšila i požární bezpečnost.

Pod Strunkovice nad Blanicí patří ještě sedm místních částí a na opravy a investice vodohospodářské infrastruktury nemůže obec přes vodné a stočné nikdy

vybrat. „Jsme vesnice a máme málo lidí a hodně kilometrů rozvodů. Nejsme tedy město, kde mají ve dvou panelácích tolik obyvatel, co my v celé vsi, a kilometr vedení. Co tedy bude zahrnuto do další etapy, záleží hlavně na penězích,“ uzavřel Karel Matějka.

Nejstarší vodovod na Strakonicku mají v Cehnicích

Cehnice

Nejstarší vodovod na Strakonicku mají v Cehnicích. Stavěl se před téměř sedmdesáti lety v roce 1948 a zub času na něm samozřejmě hodně zahlodal. Obec, která si svůj vodohospodářský majetek od letošního roku sama spravuje, ho proto postupně modernizuje. V rámci vícezdrojového financování k tomu využívá také bezúročnou půjčku od Jihočeského vodárenského svazu.

„První jsme si vzali v roce 2012. Tehdy to bylo 900 tisíc korun, které jsme využili jako spoluúčast k dotaci na rozsáhlejší výměnu vodovodního

potrubí v obci,“ říká její starostka Helena Sosnová.

Díky druhé půjčce 360 890 Kč se v roce 2013 vyměnila další problematická část vodovodu v okrajové části obce a letos dojde k vypořádání technického zhodnocení vodovodu. I na tuto investici obec využije svazový fond, z něhož si půjčila 440 tisíc korun.

„Půjčky od JVS, pomineme-li jejich hlavní výhodu, tedy bezúročnost, lze získat v krátkém čase a bez složitých papírování. A to i s možností stanovit si i výši a dobu splácení. Pro malou obec je to nejvýhodnější způsob získání finanční pomoci,“ hodnotí tuto možnost financování Helena Sosnová.

Česko se chystá na boj s očekávaným suchem

Ještě do září má česká vláda projednat opatření, navržená Ministerstvem životního prostředí, která mají reagovat na předpokládané mimořádně velké sucha, které může v následujících letech zemí postihnout. Právě klimatické změny a zvýšení teplot vyvolávají obavy z nedostatku vody. Jedním z důsledků jsou i nárazové vydatné deště a lokální povodně. Zatímco ale k omezení jejich ničivých následků stát, kraje i obce už hodně udělaly, výraznější opatření k boji se suchem se teprve chystají. „Musím říct, že v Jihočeském vodárenském svazu jsme tuhle dobu nepromarnili. Stále posilujeme odolnost a stabilitu vodárenské soustavy, včetně úprav vody. V Plavu

jsme díky investicím do záložních energetických zdrojů připraveni i na případný black-out, tedy dočasný totální výpadek elektřiny,“ říká jeho ředitel Antonín Princ.

Součástí těchto opatření jsou také investice do posilování krizových zdrojů vody a podzemních vrtů. Cíl je jasný: připravit Vodárenskou soustavu jižní Čechy na to, aby se vyrovnala se všemi extrémními, které může počasí přinést. A tyto signály jsou zřejmé. Za posledních 10 let je výskyt sucha nejvyšší za posledních 130 let. Odborníci proto vyzývají, aby se začaly zpracovávat plány pro případy extrémního sucha. Vypadat by měly obdobně jako povodňové krizové plány.

FOTOREPORTÁŽ

Při čistění nádrží se úpravná vody zcela zastaví

Plav

Málo se o tom ví, ale jsou hodiny, kdy se provoz v Úpravě vody Plav zcela plánovitě zastaví. Důvodem bývá, zpravidla jednou do roka, čištění akumulčních nádrží. Při výrobě a distribuci pitné vody se dopravují miliony li-

trů ročně. I ta nejčistější pitná voda ale obsahuje miligramy látek, které se usazují v jednotlivých vodojemech. Proto se pravidelně, nejméně jednou ročně, všechny vodojemy vodárenské soustavy čistí. Ty v plavské úpravě nevyjímaje. Na Úpravě vody Plav jsou dvě akumulční komory, každá o objemu

10 250 000 litrů pitné vody. Jejich čištění se tentokrát konalo během ledna.

O tyto práce se starají pracovníci úpravné vody. Letos to byla směna Josefa Presla. Stěny nádrží se opláchnou tlakovou vodou a vyčistí se dno. Předchází tomu několikátý-

den pečlivá příprava, protože v průběhu čištění se musí akumulace úplně vypustit a provoz úpravné vody zcela zastaví. Dopředu se proto musí doplnit všechny vodojemy soustavy, aby byla zajištěna bezpečná dodávka vody do všech obcí a měst, napojených na Vodárenskou soustavu jižní Čechy.

Strojníci směny Josef Presl a Petr Beran při mytí dna akumulace

Čištění odtokové jímky akumulace

Pracovníci údržby Pavel Malý a provozní mistr Ladislav Chyňava

Oba při kontrole vystrojení akumulční nádrže